

Horizontaal: 1. oliemastiek; 8. Est; 9. takel; 10. Amati; 11. ipk; 12. Peron; 13. kriek; 14. Ine; 15. salie; 18. roker; 21. stade; 23. smel; 24. vink; 25. aarde; 28. teems; 30. erker; 33. pap; 34. Nuri; 35. omhin; 36. ras; 37. Diana 38. idool; 39. nat; 41. kerstnorgen.

Verticaal: 1. octopus; 2. inktrol; 3. melniet; 4. as; 5. stakkerd; 6. italiel; 7. knikker; 16. armoe; 17. islam; 19. oever; 20. einde; 22. aar; 26. aspirant; 27. deposito; 28. tentdak; 29. eetbaar; 31. kampong; 32. ringflin; 40. a.m.

Prijswinnaars

1. (f 15,—) J. v. d. Linden, 3300.
2. (f 10,—) mevr. Van Oosterhout-Zwethuyl, Utr.
3. (f 7,50) A. M. M. v. d. Hoff, Utr.
4. (f 5,—) S. W. Hotsma, 1554.
5. (f 5,—) C. Klein, 2369.
6. (f 5,—) L. F. de Jong, 9400.

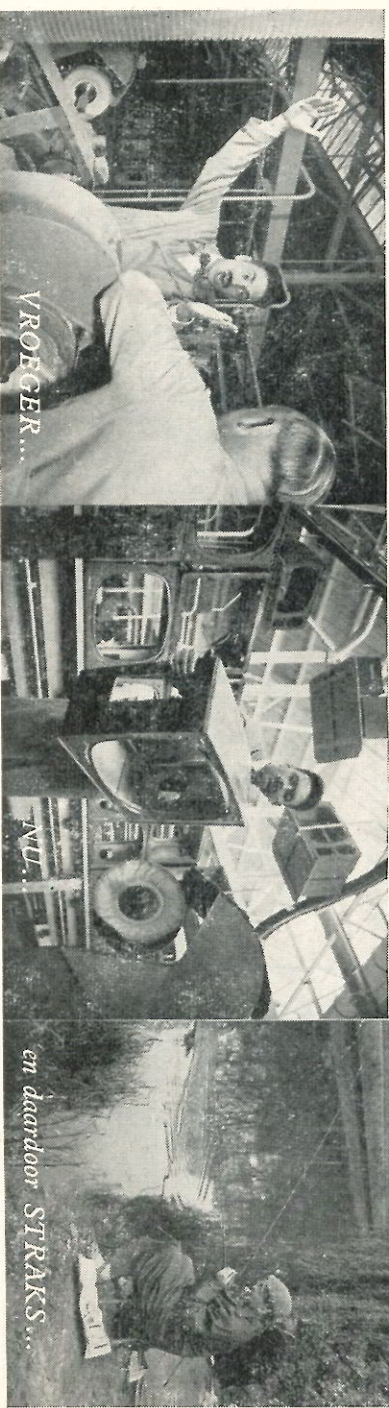
VAN HARTE...!

HUWELIJKEN (Maanweg):
J. B. Meijer, Spoelentfabrice, met mef. J. Assenberg, d.d. 4-11-1960; C. J. Ravensbergen, Radiomontage, met mef. J. M. Smittema, d.d. 7-11-1960.
W. Zijlstra, Technische Dienst Leeuwarden, met mef. I. Zijlstra, d.d. 10-11-1960; C. F. Rogier, Werkvoorbereiding, met mef. C. Rubbens, d.d. 26-11-1960.
J. Lindeho, Stofzuigermontage, met mef. C. C. de Bruijn, d.d. 23-12-1960.

GEBOREN (Maanweg):
Dorothea C., dochter van R. Lubach, Proefwerkl. Huish. App., d.d. 1-11-1960; René, zoon van H. de Boer, Gereedschapmakerij, d.d. 5-11-1960; Roland J., zoon van R. E. Hopman, TC-Montage, d.d. 15-11-1960; Louise M. C., dochter van J. S. Adema, TV-Montage, d.d. 20-11-1960; Michel R., zoon van W. P. Bosman, Bedrijfsbureau Telco, d.d. 21-11-1960.
Petronella A. M., dochter van L. W. Kreners, Stofzuigermontage, d.d. 2-11-1960; Ronaldus W., zoon van G. H. A. Vrelink, Radiomontage, d.d. 11-11-1960; Hendrik E., zoon van E. A. Wolda, Inkoop, d.d. 11-11-1960; Lonise M. C., dochter van J. S. Adema, TV-Montage, Jolanda A., dochter van W. Smeey, Gereedschapmakerij, d.d. 16-11-1960; Johannes J., zoon van J. F. Schrama, Onderhoudsdienst, d.d. 25-11-1960; Maria A., dochter van H. A. Borewijk, Sluiperij, d.d. 26-11-1960.

HUWELIJKEN (Utrecht):
Mei. J. B. van Dijk, Montage, met A. C. Verwaay, d.d. 1-12-1960; G. J. van Poppel, Na-bewerking, met mef. A. Verstus, d.d. 2-11-1960; J. J. Vos, Montage K.K., met mef. E. E. Zwetsloot, d.d. 26-11-1960; mei. R. M. Storm, Techn. Bureau, met G. P. J. Krooshof, d.d. 29-11-1960.

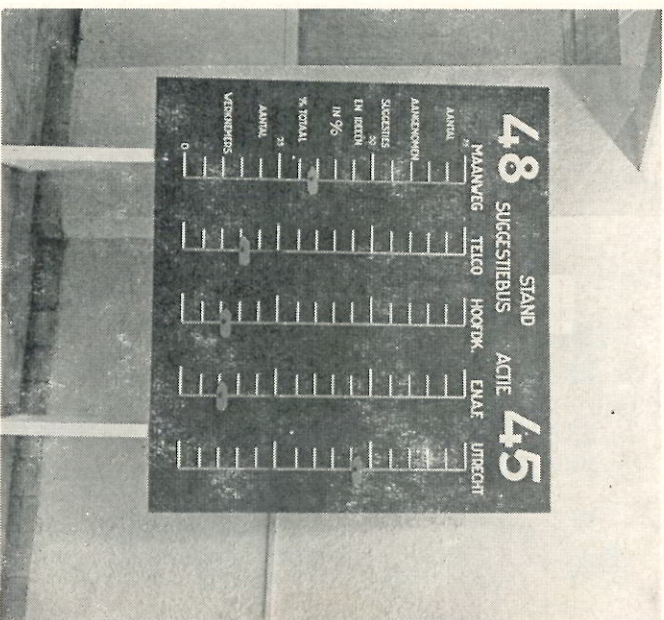
HOE W.W. ZIJN VRIJE ZATERDAG VERDIENT

SCOREBORD SUGGESTIE-BUSACTIE

VAN ONZE

De stand tot op dit moment kunt u er duidelijck op lezen.

Overgangsexamen Bedrijfsschool

Op woensdag 7 december j.l. kon aan een 6-tal leerlingen, die in september 1960 op de Bedrijfsschool werden geplaatst, het resultaat worden bekendgemaakt van hun vorderingen op de weg naar gedegen vakmanschap. Gezien hun praktische en theoretische kwaliteiten, die uit een tussentijds examen zijn gebleken, kunnen de volgende leerlingen de toekomst met vertrouwen tegemoet zien: A. J. Kneppers, J. Hoogendoorn, J. J. Hennink, J. P. Rijnaars, H. Gros en H. Peters.

Aan het theoretische gedeelte van het examen, dat bestond uit het lezen van tekeningen, werd ook deelgenomen door een aantal Van der Heemers, die op andere afdelingen werken. Een verklaring, dat zij dit examen met goed gevolg hebben afgelegd, kon worden uitgelekt aan: W. J. M. Thimbos, A. A. M. de Hoogen, B. T. Klaasman, J. J. M. Egberts en W. M. de Kruyter.

Wij feliciteren allen met de behaalde resultaten.

HARTELIJK DANK!

Velen verzoekten ons een dankbetuiging op te nemen, omdat zij verrast waren over de wijze waarop belangstelling is getoond bij ziekte, huwelijk of jubileumviering. Helaas konden wij deze "bedankjes" niet regelmatig publiceren, zodat wij hierbij volstaan met het noemen van de namen van de dankbare collega's.

D. v. d. Elst, Gereedschapmakerij; M. van der Nat, Motorlaboratorium; W. Jans, Metaalvoorziening; J. A. H. Hecker, Galvano; J. v. d. Bosch, Draaierij; F. Sluiter, Metaalwerk; K. Knijper, Radiomontage; T. R. Loman, Metaalwerk; A. P. Paalvast, Draaierij; C. W. Meijer, TV-Montage; J. Janssen, Technische Dienst Den Haag; W. A. Hendriksma, Magazijn Utrrecht; F. van Leeuwarden, Koschrijfsadministratie; H. S. Doppert, Verkoop; H. J. Roelofs, Draaierij; C. J. van Dieet, Proefwerkplaats R.T.C.; mevrouw J. E. C. Boeve-Jansen, Schoonmaakdienst.

Laans deze weg wil ik directie, chef, collega's en bekenden nogmaals welgemeend dankzeggen voor de vele blijken van waardering en vertrouwen, ondervonden bij mijn 12½-jarig jubileum.

H. Tromp, Techn. dienst Haarlem.

het V.D.H.-tje

PERSONEELSORGAAN VAN VAN DER HEEM N.V. EN AANVERWANTE BEDRIJVEN - DEN HAAG EN UTRECHT

Redacteur:
C. SCHREVEL
Nr 674
17 december 1960

ONDERNEMINGSRADEN UTRECHT EN ENAF

De belangrijkste punten die ter sprake kwamen op de woensdag 7 december j.l. gehouden vergadering van de Ondernemingsraad Utrecht waren: afschaffing van de wachttag bij ziekte en de nieuwe werktijden, als wij vergunning krijgen tot korter werken het volgend jaar.

Directiemedelingen

De heer Zaaier deelt mede dat hij voor zijn overzicht van de gang van zaken in ons bedrijf, wat de hoofdzaken betreft, kan verwijzen naar het verslag dat zaterdag j.l. over de Ondernemingsraadvergadering van de Maanweg is gepubliceerd. Voor Utrecht kan hij daaraan nog toevoegen dat ook hier de planning voor 1961 hoger ligt dan voor 1960 en dat vooral de nieuwe revolver-HBM een goede ontvangst heeft gekregen.

Op het terrein aan de Keulsekade, vervolgt de voorzitter, wordt een tijdelijke houten loods geplaatst, die als magazijn zal worden ingericht om zodoende ruimte voor produktie vrij te maken. De verbouwing in de Bloemstraat is in volle gang. 20 personeelsleden worden in Den Haag opgesteld en de bedoeling is dat zij eind januari in het verbouwde pand in de Bloemstraat gaan werken.

De heer Zaaier wijst op het grote succes van de suggestiebusactie, waarmee de fabrieken in Utrecht aan de splits staan, waarachtig als gevolg van onder andere de kaartjesdag.

Wachttag bij ziekte

Het blijkt dat de door de Bedrijfsvereniging voorgeschreven reserve eind 1960 zal zijn bereikt, zodat met ingang van 1 januari 1961 tot verlaging van de premie zou kunnen worden overgegaan. De raad stelt voor de premie onveranderd op 6 % te handhaven, maar dan met ingang van 1961 de wachttag te laten vervallen, zodat dus

volledige uitkering bij ziekte plaatsvindt.

Aldus wordt besloten.

Werktijden bij werktijdverkorting

Indien ons bedrijf van het College van Rijksbemiddelaars toestemming krijgt met ingang van 1 januari a.s. de werktijd te verkorten, stelt de raad voor de volgende werktijden voor maandag t/m vrijdag goed te keuren: : fabriek: 7.30 uur tot 17.00 uur, met een half uur pauze; kantoor: 8.30 uur tot 17.18 uur, met een half uur pauze. Aldus wordt besloten.

Ook bij de ENAF werd de vorige week een Ondernemingsraadvergadering gehouden en wel op donderdag.

Directiemedelingen.

Nadat de voorzitter een algemeen overzicht heeft gegeven van de gang van zaken bij onze fabrieken (zie verslag van de OR-vergaderingen Maanweg en Utrecht) wees hij erop dat het met de Solex-productie en -afzet goed gaat en dat onze verwachtingen voor het volgend jaar gunstig zijn.

Werktijden bij 45-urige werkweek

De Ondernemingsraad stelt voor de werktijden voor de ENAF hetzelfde te doen zijn als aan de Maanweg. Als bij de ENAF met ingang van 1961 korter wordt gewerkt, worden de werktijden: fabriek: 7.30 uur tot 17.00 uur, met een half uur pauze.

DIRECTIEMEDELING

De directie deelt mede, dat zij gezien de gunstige gang van zaken in het bedrijf het volgende heeft besloten:

1. Er wordt een nog nader bekend te maken systeem van uitkering uit de winst, gekoppeld aan de mogelijkheid tot bestuursvorming ingevoerd.
2. Deze winstuitkering zal gelden voor alle werknemers en zal voor de eerste maal plaatsvinden op 1 mei 1961 uit de in 1960 te behouden winst.
3. Aan het College van Rijksbemiddelaars zal worden verzocht op deze winstuitkering een voorschot te mogen betalen van 1½ % van het in 1960 gentalen loon.

De inhoud van bovenstaande mededeling werd door de heer ir P. G. Zaaier in een dinsdag 13 december speciaal bijeengeroepen C.O.R.-vergadering toegelicht.

Redactie.

LOTING SUGGESTIEBUS

Voor de 3e loting, die op 6 januari 1961 zal plaatshebben, kunnen de suggesties tot zaterdag 24 december in de bussen worden gelepen. In deze ronde zullen ook de deelnemers aan de kaartjesdag meelopen. Dat dit er heel wat zijn, zult u wel gemerkt hebben. Maar ook de prijzen zijn deze keer fors, namelijk 5 prijzen van f 225,—. Alleszins de moeite waard dus.

Tot 24 december kunt u dus nog uw kanssen vergroten voor deze 3e loting. Good luck!

A. K.

Ook Utrecht adopteerde een kindertehuis

Ook dit jaar heeft Van der Heem een kindertehuis geadopteerd; het kleuterhuis Prinses Marijke te Zeist. Sint-Nicolaas, vergezeld van zijn twee zwarte pietten, heeft dinsdag 6 december de cadeaus aan de kinderen en het tehuis zelf, uitgereikt.

Het was een indrukwekkende en ontroerende gebeurtenis bij het binnentrekken van Sint-Nicolaas. Enkele kinderen begonnen te huilen, maar nadat de zwarte pietten snoepgoed hadden uitgedeeld, was de vriendschap gesloten. Overgeukte kinderen met schitterende ogen en een blos op de wangen hielden naar de toespraak van Sint-Nicolaas tot de directie en het verplegend personeel. Na de toespraak riep Sint enkele kinderen bij zich die een standje of plimpeje te horen kregen. Het heerlijkste moment was na-

tuurlijk het uitdelen van de cadeaus. Het „oeh“ en „ach.....“ was niet van de lucht.

Toen de kinderen in hun bedjes lagen, hebben Sint-Nicolaas en zijn zwarte helpers de kinderen stuk voor stuk goeden nacht gewenst.

Op zo'n avond beset men pas goed, hoe heerlijk het is om te geven. Te meer, omdat het kinderen zijn die door bijzondere omstandigheden het ouderslijk huis moesten verlaten en daardoor dit feest — dat toch altijd in de huiselijke kring wordt gevierd — niet hadden kunnen meemaken.

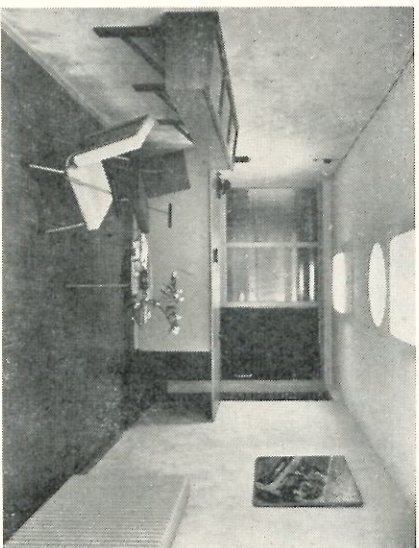
Om enkele gevallen naar voren te brengen: Een jongetje van 3 à 4 jaar werd de hele dag alleen gelaten, omdat moeder nooit thuis was en vader moest werken.

NIEUW FILAAL IN ENSCHEDE

Wij men producten met succes verkopen en blijven verkopen, dan is „Service“ onmisbaar. Bij kleine artikelen met een lage kostprijs kan service zich beperken tot het vervangen van een te snel defect geraakt artikel door een nieuw exemplaar.

Bij de productentreeks, die wij vervaardigen voor de huishouding, wordt gezien de kostprijs echter door onze toekomstige kopers terecht verwacht, dat herstel van de onvermijdelijk optredende gebreken mogelijk is.

De ingewikkeldheid van de in de tegenwoordige huishouding gebruikte toestellen — waarbij speciaal gedacht moet worden aan elektronische apparaten, zoals televisietoestellen — vereist dat de handelaar op wie de koper een service-beroep doet, gesteund wordt door een fabrieks-serviceafdeling. Van der Heem NV heeft dit van begin af aan begrepen en heeft dan ook ter ondersteuning van de handel in Nederland een groot aantal service-werkplaatsen ingericht.

De ontvanger voor handelaars bij onze Technische Dienst te Enschede.

Maandag 21 november 1960 is het 13de filiaal in Nederland geopend, na-

Een meisje van 3½ jaar had tot nu toe niets anders dan flesvoeding gehad.

Een ander jongetje van 3 jaar had nog nooit leren lopen, omdat „moeder“ hem altijd in de kinderstoel had vastgebonden; dan maakte hij geen lawaai en zodoende kreeg zij geen ruzie met haar schoonouders, waarbij zij woonde.

En zo meer. U kunt dus begrijpen dat het voor ons, die het kindertehuis bezochten, een grote voldoening was deze kinderen gelukkig te maken.

Aan het slot van de avond dankte de directie alle Van der Heemers die hebben meegewerkt aan deze voor de kinderen onvergeetlijke dag.

R. S.

LANG WEEKEND OOK IN UTRECHT

De Haagse toneelgroep heeft in het gebouw voor Kunsten en Wetenschappen ook voor de Utrechtse Van der Heemers het bijspel LANG WEEKEND opgevoerd. Wij hebben ervan genoten.

Het programma van de Haagse toneelgroep is wel zeer afwisselend; het vorige seizoen een thriller en nu een bijspel. De keuze van het bijspel is goed getroffen en de vertolking bevredigend geweest. Speciaal de rollen van Karel Kwiek, Mary en Jan Komma verdienen wel een extra woord van waardering.

G. A. P.

W.W.

Vrije zaterdag,

W e k e n d lang, of:

weekend: kort?

Ik weet niet wat het wordt.

Klap maar in je handjes: blij, blij, blij.

Willems.

melijk aan het Oogstplein 31 te Enschede.

De handel in het Oosten van ons land, kan aldaar op alle werkdagen terecht voor de afgifte van te reviseren Van der Heem producten.

Natuurlijk beschikt men in Enschede ook over een groot onderdeelmagazijn, zodat de handel ook in staat is voor zelfreparaties de originele Van der Heem onderdelen te betrekken.

Wie van ons zich daar zou vervoegen, zou een zeer bekende persoon uit de Haagse fabriek tegenkomen, namelijk de heer H. C. Meijer, die de scep-ter over deze dienst zwaait. Zo jong als de heer Meijer is, zo eerbiedwaardig is zijn dienstverband; al ruim 22 jaren geeft hij zijn beste krachten aan onze onderneming. Het was dan ook de heer Hey die zeer rode afscheid heeft genomen van deze vakbekwame trouwe medewerker.

Was het vroeger indirect de handel die profiteerde van zijn werk op onze televisiemontage, thans is het de handel in het Oosten van ons land die direct van zijn grote vakkenis zal profiteren.

N. W. Lagendijk.

Ze en wij

Vier oude baasjes op een bank gezeten, pijpjes waartuit de rook kruijgt; en samen zwaart redene-rend over de dingen van de dag. „Ik vind het maar schande, dat ze van zo'n wanloestand niets doen“. En de anderen stemmen daarmee in.

Lerendig gesprek in een treincoupe. Het gaat over één of ander ding, dat de dames en heren in dat gezelschap beslist niet zint. „It begrijp gewoon niet, dat ze daar niets aan doen“. Bijval van de hele babbelgroep.

Zwaar gebouwd onder het brood eten in een kantine. Het gaat over bepaalde ongewenste dingen in het bedrijf. „Ze doen daar maar niets aan“. Instemmend gebrom uit enige volle monden.

Ja, „ze“ moesten overal wat aan doen, aan al die situaties en dingen, die ons niet naar de zin zijn en ons hinderen.

Aan al zulke gesprekken dacht ik onwillkeurig, toen ik deze dingen op een kantenderblad, waarop per maand één of andere spruk staat vermeld, las. Het gaat niet aan, over iets wat men afkeurt, alleen maar te zeggen: „Daar moeten ZE iets aan doen“, het is altijd eens 'een kwestie van: „Wat zouden wij eraan kunnen doen?“

Natuurlijk mogen we kritiek hebben op wat naar onze mening niet deugt of beter kan. We moeten die kritiek zelfs hebben en mogen heus niet alles maar slikken.

Maar ja, met alleen een fout stinderen ben je er niet. Die fout moet weg.

Wie moet de fout verbeteren? „Ze?“ Wie is dan die „ze?“ „Ze“ is zo lekker onpersoonlijk. Of soms hebben we er wel iemand of bepaalde personen mee op het oog, doch we noemen ze niet. In elk geval wijzen we niet op onszelf. Anderen zullen het vrees voortje moeten wassen; onze eigen handen zijn er te schoon voor. Wij branden onze vingers niet aan een vuurijt, dat uit moet gaan of hoger op moet vlammen.

Ja maar, zult u me misschien tegenwerpen, er zijn toch van die dingen en situaties, die we wel als fout constateren, maar waarvan wij zelf nu eenmaal niets kunnen doen, doch anderen wel.

Nu, dan kunnen we in elk geval beginnen met die anderen daarop te wijzen en daarbij te helpen. Maar die „ze“-seunders denken daar niet aan; zij nemen niet eens de moeite, de mensen te noemen, die er wat aan kunnen doen. Ze denken van hun taak af te zijn, als ze alleen maar het euvel hebben gesignaleerd en erbij verklard, dat „ze“ er wat aan moeten doen. Zou de fout hun wel echt diep ter harte gaan?

Scheurer Sr.

WEDSTRIJD STANDAARDBRIEF

Ruim 60 personeelsleden waren zeer benieuwd naar het resultaat van hun vaardigheid op de schrijfmachine bij de onlangs gehouden standaardbriefwedstrijd, waarvan de uitslag zaterdag 3 december werd bekendgemaakt. Bij deze wedstrijd speelt de accuratesse een grote rol, want voor elke fout wordt 0,2 minuut bij de totale snelheid gerekend. Maar de inhoud van de brief was al enkele weken bekend, zodat dus ruimschoots de gelegenheid bestond te oefenen.

De heer G. van Vliet, onderdirecteur, maakte de prijsvinniaars bekend, die een voor een naar voren kwamen om een keuze te doen uit de uitgestalde cadeaus, die ook dit keer weer zeer begenswaardig waren.

Slechts één typiste was het gelukt de brief geheel foutloos over te typen: mejuffrouw E. S. de Looft, werkzaam op het bedrijfsbureau Telco te Den Haag, leverde deze prestatie en mocht het eerst een prijs uitzoeken.

De heer Van Vliet deelde namens de commissie Machineschrijven nog mee, dat er plannen bestaan om de training wat meer in officiële banen te leiden. Wij volstaan met het noemen van de netto tijd waarin de prijsvinniaars hun brief typen.

Hoofdgroep:		
mei. W. N. Vos, 9150	4.40	
mei. E. A. van Frankenhuyzen, 3690	4.65	
Groep A:		
mei. E. Gunzel-v. d. Straeten, 7100	4.79	
mei. L. M. Dirksen, Utrecht	5.06	
Groep B:		
mei. G. J. Romijn, 3690	6.35	
Groep C:		
mei. L. J. Hondeveld-Isger, Utrecht	5.83	
mei. R. C. Hartstikker, 7100	5.95	
mei. M. M. L. Petri, 8600	6.40	
Groep D:		
mei. H. in 't Hout, 1100	5.40	
mei. M. J. v. d. Arend, 7000	7.36	
mei. C. M. Bottinga, 3380	7.39	
Groep E:		
mei. J. v. d. Meulen, 4602	6.08	
mei. L. W. van Soest, Verkor	7.05	
mei. E. S. M. v. d. Kraan, ENAF	7.66	
Groep F:		
mei. E. S. de Looft, 2010	7.20	
mei. R. Pannenhoefer, 8600	7.35	
mei. I. Vijverberg, 1506	8.28	
Groep G:		
mei. S. Oudshoorn, 4600	3.80	
mei. R. Stout, 4602	9.12	
mei. J. Sipkes, 7100	10.40	
Groep H:		
mei. A. v. d. Lans, 3321	10.62	
mei. Th. Biersbergen, 1506	12.44	
mei. Jac. Brunn, 4601	13.40	
IVOK-groep		
mei. M. J. Zeegers	13.55	
mei. R. Sol	14.14	

Helaas waren wij niet in staat eerder dit verslag te publiceren; wij meenden Sint-Nicolaas de voorrang te moeten geven.

IDEEËNCOMMISSIE ENTHOUSIAST HOGE EN LAGE BELONINGEN WERDEN UITGEREIKT

ENAF
F. C. van Hartingsveldt, Metaalwa-ren, f 30,—.

UITRECHT

B. J. van Luyn, Draaierij, f 45,—;
W. Wurns, Galvano, f 30,—; P. S. Wyman, Galvano, f 30,—; P. Schuren, Draaierij, f 15,—; D. Bottenberg, Bewakingsdienst, f 10,—; J. A. Hoogland, Plaatbewerking, f 10,—; D. Roep, Montage Keniskade, f 10,—; R. Storm, Technisch Bureau, f 10,—; A. Bul, Machinevrije, f 5,—; G. v. d. Dolder, Gereedschapmakerij, f 5,—; H. J. Radstaak, Draaierij, f 5,—; J. Vos, Plaatbewerking, f 5,—.

Allen, die beloond werden, onze felicitaties met dit succes!

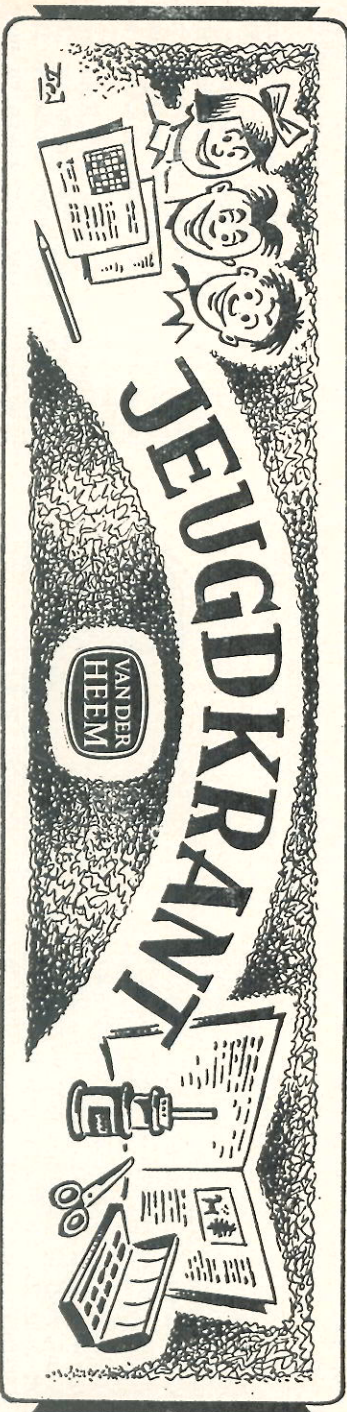
Van bandjongen tot baas

Wanneer de functionaris van afdeling Personeelszaken, die in Oktober 1941 C. Lindenhof als bandjongen aannam, tegen hem zou hebben gezegd, dat ergens in de toekomst een bazenfunctie op hem stond te wachten, had Lindenhof hem waarschijnlijk verwontwoord aangekeken. Aan die mogelijkheid zal de toen

14 jaar oud zijnde sollicitant echt niet hebben gedacht, toen hij op 14 oktober 1941 bij zijn komst een bazenfunctie op hem stond te wachten, had Lindenhof hem waarschijnlijk verwontwoord aangekeken. Aan die mogelijkheid zal de toen

Die tweede baas is hij trouw gebleven. En dat trouw niet alleen moet

Een benoeming, waarmee wij hem gaarne van harte felicitieren.

ONTMOETING IN HET KERSTBOS

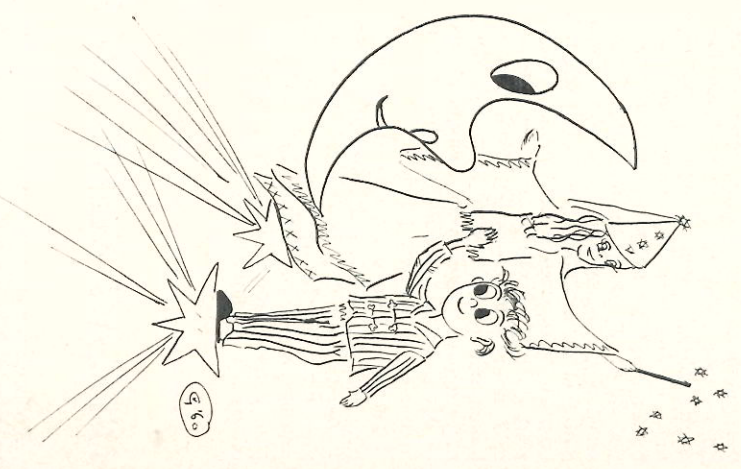

Buiten is het vinnig koud, want het vriest hard. De sterren straan glinsterend aan de hemel en de bleke maan stuurt zijn gele stralen naar omhoog en beschijnt de daken van de huizen en de mensen die nog op straat zijn.

Ineens denkt Wim aan iets dat hij die dag heeft gehoord. „Waarom noemen ze ons bos eigenlijk het Kerstbos, vader?“ vraagt hij. „Ja jongen“ zegt vader, „dat is een hele geschiedenis; als mijn soep op is, zal ik het je vertellen. En na de soep begint vader zijn verhaal. „Jullie moet weten, dat vroeger de kerstman heel ver weg woonde. Alleen in december kwam hij bij de mensen. Hij was altijd voor 25 december aanwezig en hij bracht vreugde in de harten van de mensen, en gaf hun hoop voor de toekomst. Toen kwam er een tijd dat alle grote mensen dachten dat zij boos op elkaar moesten zijn. De landen gingen ruzie met elkaar maken en er waren alleen maar naare dingen. De mensen vierden wel het Kerstfeest maar er was geen vreugde in hun hart,

In de huiskamer is het heerlijk warm. De kachel laat een vrolijk gesnor horen en in de hoek bij het raam staat een kerstboom, prachtig versierd met kaarsjes die vanavond worden aangestoken. Wim zit aan tafel bij zijn vader en moeder en zijn zusje Anneke. „Is etenstijd en moeder heeft net de soep op de borden geschepd. „Ha“, zegt vader, „mijn lievelingssoep. Je kan wel merken dat de kerstdagen in aantocht zijn. Woonden we nu maar in het bos inplaats van vlak erbij, dan konden we de kerstman ook te eten vragen.“

„Je weet niet eens of die tonatensoep lust“, antwoordt moeder lachend. „Nou“, zegt vader, „dan zou ik het hem wel leren eten. Hoewel, des te minder zouden wij dan hebben. Eet smakelijk allemaal.“

want de kerstman kon in hun land niet komen, omdat andere boze mensen hem tegenhielden.

Toen eindelijk de mensen weer ontdekten, dat zij elkaar steeds weer nodig hebben en zij besloten weer vriendelijk tegen elkaar te zijn, is de kerstman in het bos gaan wonen, waar niemand hem kan vinden. Maar nu is hij altijd op tijd bij de mensen, en het Kerstfeest, dat dus een feest van de vrede is, kan altijd worden gevierd.“

Wanneer na het eten de kaarsjes zijn aangestoken, denkt Wim nog aan het verhaal over de Kerstman. Kon hij hem maar opzoeken, maar vader had gezegd, dat nog nooit iemand zijn paleis had ontdekt.

„s Avonds kan Wim niet in slaap komen.“ Zou hij in een mooi paleis wonen“, denkt Wim en hij besluit toch eens op zoek te gaan.

Mitsdien wil Anneke wel mee en zijn vriendje Gerrit, die op school naast hem zit. Door het raam vallen de goudde stralen van de maan juist op het tafeltje dat naast Wim's bed staat. Op de ruiten staan prachtige ijsbloemen, varens en rozen. In het paleis van de Kerstman zal het ook wel koud zijn, denkt Wim. En dan ineens ziet Wim dat het raam veel lichter wordt en het is net of het wordt opengeschoven. Wim knijpt zich-

ADJE IN HET BADJE

In een provincie stadje in een huisje met een platje voor elke deur een matje daar woont mijn neefje Adje

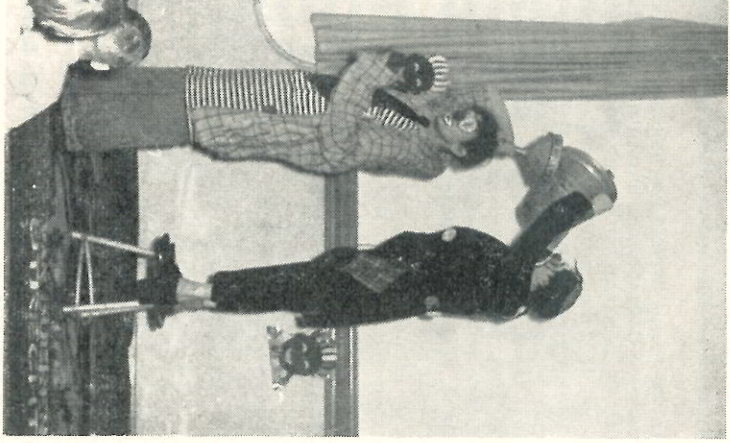
Op zaterdag dat wat je gaat hij steeds in het badje en dat geeft menig spatje ondanks zijn dit en datje

Zijn moeder zegt dan: „schatje“ grapt Adje bij zijn kladje met in haar hand een latje en zegt poeslief: „Wat had-je“?

Nu gauw een smoes denkt Adje en zegt: „daar op het platje“ „daar zit een heel klein ratje“ „net op zijn neus een wratje“

Maar moe zag op dat platje twee kisten en een kratje en daar zat juist hun katje maar helemaal geen ratje

En Adje, nou dat vat je zat zo weer in het badje kreeg eerst nog met het ietje heel even op zijn G-tje!

SINT-NICOLAAS IN UTRECHT

Ja, jongens en meisjes, ook wij in Utrecht hebben een leuke middag gehad in de kantine. Jullie hebben aan je vader en moeder zeker allemaal wel verteld wat je gehoord en gezien hebt.

Eerst de goochelaar, die zijn toverstok onzichtbaar liet verdwijnen; die mooie zijden doekjes aan elkaar knoopte zonder ze aan te raken en aan het mar-netje dat zijn hoofd kwijt was, zijn hoofd weer terugaf. Het was enorm. Hierna kwamen de clowns, die allerlei gekke en leuke dingen uithaalden en elkaar nat maakten met water. Ook zijn er nog twee matrozen geweest, die kunstjes uithaalden en elkaar opbeelden. De telefoon zat notabene in zijn gitaar.

Toen wij na de pauze een paar filmpjes hadden gezien, was het grote moment aangebroken dat Sint-Nicolaas aankwam. Niet alleen de Van der Heem-kinderen in Den Haag, maar ook die in Utrecht wilde hij bezoeken. Vergeeld door zijn trouwe zwarte Pieten is de Sint binnengekomen, terwijl wij een versje voor hem zongen. Wat vond de Sint dat mooi!

Er waren een paar kinderen onbegreep geweest het afgelopen jaar; zij moesten bij de goede Sint komen en kregen daar enige vermanende woorden. Ook waren er kinderen, die prachtig konden zingen. Maar helaas, door de grote drukte kon de Sint niet langer blijven.

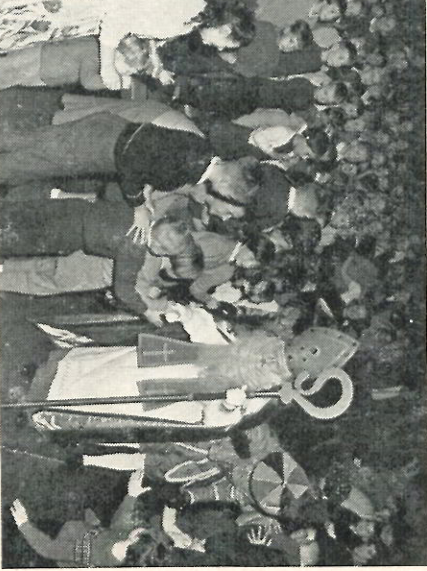
'T WAS FEEST OP 3 DECEMBER

Hebben jullie allemaal een mooi feest gevierd op de vrijdagdag van St.-Nicolaas? Bij ons in de grote kantine te Den Haag kwam zaterdagmiddag vóór 5 december de goede bisschop met zijn knechten een bezoek brengen.

Ik denk dat er heel wat van jullie ook in de zaal aanwezig waren. Oom Herman Broekhuizen van de radio speelde op een harmonica en wij zongen allemaal versjes. Er moesten ook

Voorop trommels en trompetten en dan St.-Nicolaas met z'n twee zwarte knechten Pedro en Patro. Sinterklaas vertelde dat het wel erg moeilijk voor hem was geweest om naar ons toe te komen vanwege de regen. Het water stond zo hoog, dat hij niet eens op z'n paard kon rijden, maar met een helikopter de reis naar Den Haag had moeten maken. Hij is wel erg oud hè, en hij wist dan ook niet eens meer hoe zo'n kleine vliegmachine heette. Gelukkig konden de kinderen in de zaal hem dat vertellen.

Alle kinderen zouden Sint-Nicolaas wel een handje willen geven, maar dat gaat natuurlijk niet.

Mijnheer Leo van der Heem was ook gekomen en heette de Sint uit naam van alle kinderen hartelijk welkom. Hij zei, dat hij bij was, dat St.-Nicolaas weer was gekomen. St.-Nico-

laas was gewoest zijn hoe leuk het was. 't Was een fijn feest en we hopen, dat we dat volgende jaar weer kunnen vieren!

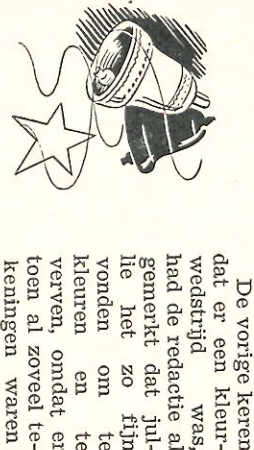
zelf in de arm, maar nee, hij droomt niet. Hij is klaar wakker. En toch..... toen hij naar bed ging was het raam dicht.

In de vertie staat de torenklok 10 uur. In de kamer is het nu wonderlijk licht geworden. „Zou jij zo graag het paleis van de Kerstman zien?” hoort Wim ineens een stem zeggen. Bij het raam staat iemand, een dame, gekleed in een prachtige blauwe mantel met gouden flonkerfjes en omgeven door een prachtig wit licht. „Wees maar niet bang Wim”, zegt de dame, „ik ben de fee van het licht. Ik wil jou het paleis van de Kerstman laten zien”. Maar Wim is helemaal niet bang, want alles om hem heen is even mooi. De fee komt naar hem toe en tilt hem uit bed. „Jij wilt dat paleis toch zo graag zien?” vraagt de fee. Zij slaat haar mantel om hem heen. Wims ogen glinsteren als hij met de fee door het open raam naar buiten stap. Of nee, stappen is dat niet; het is of zij door onzichtbare handen worden gedragen, eerst over de huizen, dan over de weilanden en dan boven het bos. De reis duurde niet lang. „Kijk” zegt de fee, terwijl ze met haar toverstaf naar beneden wijst. „We zijn nu boven het paleis”. Wim kan zijn ogen niet geloven. Hoe is het mogelijk, dat ik dat nooit in het bos heb kunnen vinden, zo'n groot wit paleis.

Tot zijn grote verbazing ziet Wim in het bos een heel pak sneeuw liggen. Vreemd, denkt hij, ik heb het helemaal niet koud en ik ben nog wel in mijn piama. „Als de Kerstman dicht bij je is, ben je nooit koud!” zegt de lichtfee, als of zij zijn gedachte raadt.

UITSLAG KLEUR- EN PUZZELWEDSTRIJD

We beginnen maar met de kleurplaatwedstrijd. We kregen een heleboel inzendingen en het was weer erg moeilijk voor de redactie om uit te zoeken wie er nu voor een prijs in aanmerking moest komen, want de ene was al mooier dan de andere. Het was dan ook wel een erg leuke plaat, die Om Ben gemaakt had, vinden jullie niet?

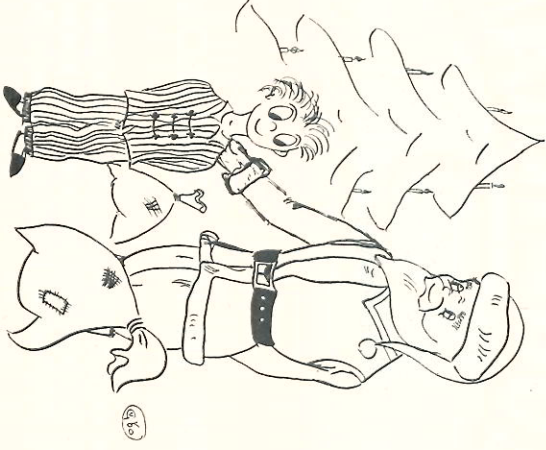

ingezonden.

Heel wat kinderen, die eigenlijk buiten de leeftijdsgroep vielen waagden toen toch nog een kansje. Zo was het nu ook weer. Het mag natuurlijk best, maar dan kom je niet in aanmerking voor een prijs. Als je dat dus wel wilt, moet je goed letten op de leeftijdsgroep, die boven iedere wedstrijd staat aangegeven.

Voor de kleurplaat hebben we de groep van 4 t/m 9 jaar in drieën gesplitst, want als je 9 jaar bent kun je allicht mooier tekenen en kleuren dan wanneer

Als Wim op de grond staat kijkt hij zijn ogen uit. Het paleis is gemaakt van prachtig wit marmer. Door de vele ruiten straalt een helder licht naar buiten. Voor het paleis is een open vlakte.

Daaromheen staan de dennebomen, versierd met zilveren ballen en klokjes, die k lingen als de takken bewegen. „Net een sprookje” zegt Wim. „Maar dit sprookje is echt” zegt de lichtfee. Direct komt de Kerstman naar buiten want hij moet voor middernacht bij de mensen zijn om ook hun harten te verwarmen. Je mag hem direct een hand geven. Ineens klinken alle klokjes teven.

je pas 4 of 5 jaar bent, jullie hebben allemaal erg je best gedaan en de platen zijn dan ook erg mooi geworden. Hieronder kun je lezen wie de prijzen hebben gekregen.

Dan de rebussen voor kinderen van 10, 11 en 12 jaar. Jullie hebben erg je best gedaan en er waren diverse goede inzendingen. De oplossing is: Op 22,9 is de herfst begonnen. Erg moeilijk was hij niet, maar er zat toch een addertje onder het gras. Verschillenden van juli-september is de herfst begonnen, maar dat staat niet in de rebus. Het moet zijn 22,9, anders had mijnheer Koopman, die de rebussen gemaakt heeft, het woord september op een andere manier uitgebeeld.

Nu nog iets anders. Van verschillende lezers en lezeresjes kregen we een briefje, waarin de redactie op haar vingers werd getikt, omdat de herfst dit jaar niet op 22, maar op 23 september is begonnen. Deze kinderen hadden blijkaar goed gelusterd bij een T.V.-uitzending en toen gedacht: Hé, daar klopt iets niet. Nu gelijk hebben jullie dat je daar even een briefje over schreef. Mijnheer Koopman zal zelf in deze Jeugdkrant onze penkere lezers een antwoord geven over de juistheid van de datum. Wie de winnaars zijn, zie je onderaan.

gelijk en lijkt het, of de bomen en struiken licht uitstralen. Uit het paleis klimt muziek en in de deur verschijnt de Kerstman.

„Daar is hij” fluistert Wim. De Kerstman stap naar buiten, recht op Wim af. „Zo Wim, jij wilde de Kerstman zo graag zien. Nou, hier ben ik dan. Hoe vind je me?” Wim kijkt naar het lachende gezicht met de grijze baard en naar het roodfluwele pak, met witte bont afgezet.

„Prachtig” fluistert hij. „Kom mee, mijn jongen” zegt de Kerstman. „Nu mag jij een kerstklokje uitzoeken. Dat mag je mee naar huis nemen en morgen in julle kerstboom hangen”. Hij loopt met Wim naar een dennedoom en zegt: „Zoek maar uit”. Wim kiest een prachtig klokje met zilveren klank en versierd met groene takjes. „Mag ik die hebben Kerstman?” vraagt hij. „Natuurlijk mijn jongen. Maar nu gauw naar huis. Jij moet nog slapen en ik moet aan het werk”.

Op de terugweg is Wim erg stil. Met beide handen houdt hij het klokje vast. „Vind je het mooi?” vraagt de lichtfee. „Prachtig” antwoordt Wim. „Net een droom of eigenlijk nog veel mooier dan een droom”.

Zijn slaapkamerraam staat nog open. De lichtfee slipt hem in bed en dekt hem toe. „Dank u wel, fee” zegt Wim en valt dan direct in slaap.

Als Wim wakker wordt schijnt de zon. Wim springt uit zijn bed en loopt naar het raam. „Fijn sneeuw” roept hij uit en ineens denkt hij aan de lichtfee en aan de Kerstman. Wat was dat allemaal prachtig.

Jammer dat dromen nooit waar zijn. En dan ineens ziet hij op het tafeltje het zilveren klokje staan, versierd met groene blaadjes. „Zou ik dan toch echt bij het paleis zijn geweest?” Hij pakt het klokje en laat het klinken. Buiten slaat de kerkklok 8 uur en op straat wensen de mensen elkaar gelukkig Kerstfeest. „Kon iedereen de Kerstman maar een hand geven” denkt Wim en met het klokje in zijn hand gaat hij naar beneden.

En nu dan nog iets over het mooie verhaal van de sultan met zijn twee zoons, Aly en Achmed. Wat een moeilijke opgave he? Ik weet niet of ik er wel uitgekomen zou zijn als ik deze puzzel had moeten maken. Leuk, dat jullie er zo goed over nagedacht hebben. Er waren verschillende oplossingen ingestuurd, maar slechts vier goed. De oplossing is: De twee broers spraken af, dat Aly de bruine kameel van Achmed en Achmed de grijze van Aly zou nemen, zodat ze om het hardst konden rijden. De oude sultan had niet gezegd: Wie van jullie het laatste de bestemming bereikt, zal mijn plaats innemen, maar „hij, wiens kameel het laatste de bestemming bereikt”. Als je het weet, is het niet moeilijk meer, maar je moet maar op het idee komen.

Zie zo, dat was dan dat. Alle prijswinnaars heel hartelijk gefeliciteerd met de prijs. Veel plezier ermee. Alle andere inzenders hartelijk bedankt voor de medewerking. Al heb je dan geen prijs, jullie waren er heel dicht bij en wie weet komt jullie kans de volgende keer.

Voor prijswinnaars zie pag. 8

EN TOCH BEWEEGT ZIJ ZICH...

De groteren onder jullie zullen allemaal weten, dat de aarde rond is. Een hele grote bol die draait om de zon. Vroeger echter dacht men, dat de aarde stil stond en dat de zon daaromheen draaide. De aarde was dus het middelpunt en de hele wetenschap omtrent de bouw van ons zonnestelsel was daarop gebaseerd. Jullie begrijpen dat de geleerde mensen het er helemaal niet mee eens waren, toen een Pools sterrenkundige, Nicolaus Copernicus (die leefde van 1473—1543) beweerde, dat juist de zon het middelpunt is en dat de aarde en alle andere planeten daaromheen bewegen.

Een van de meest overtuigde aanhangers van Copernicus werd de Italiaanse natuurkundige Galileo Galilei, de zoon van een Florentijns edelman. In 1564 werd hij geboren in Pisa. Na eerst metalcijnen te hebben gestudeerd ging hij zich later aan de wiskunde wijden en in 1589 (hij was toen dus pas 25 jaar) werd hij hoogleraar in de wiskunde in Pisa. In 1592 werd hij benoemd tot professor in de wiskunde in Padua. Galilei was toen al een beroemd man en alle Europese landen stuurden leerlingen naar hem toe.

Hij was de eerste die met een soort verrekijker de hemel ging onderzoeken. Hij zag de bergen op de maan en in 1610 ontdekte hij de vier helderste manen van de planeet Jupiter en de zonnevlekken.

Al deze ontdekkingen maakten, dat hij een steeds overtuigender aanhanger werd van de leer van Copernicus. Maar daarmee groeide ook het aantal van zijn tegenstanders. Na een zeer scherp artikel over deze kwestie te hebben gepubliceerd werd hij in 1633 in Rome gevangengezet. Daarbij werd hij zelfs op de pijnbank gelagd. Er wordt beweerd dat hij toen gezegd moet hebben de Latijnse woorden: „Eppur si muove” hetgeen zoveel betekent als: „En toch beweegt zij zich”, waarmee hij dus onze aarde bedoelde. En als hij dit al niet heeft gezegd, dan zal hij het toch zeker hebben gedacht, want Galilei was zeker van zijn zaak. In de laatste jaren van zijn leven werd hij door blindheid getroffen.

Jullie zullen begrijpen dat dit voor Galilei, de man die met zijn ogen de hemel had afgesperd, wel een heel erge slag moet zijn geweest.

De redactie wenst alle kinderen prettige Kerstdagen en een gelukkig 1961!

PRJSWINNAARS

Groep 4 en 5 jaar:

Ricolf M. Kamphuis, Den Haag,
4 jaar.
Mike Valk, Den Haag,
4 jaar.
Dini v. d. Hak, Den Haag,
5 jaar

Groep 6 en 7 jaar:

Tenutte Biansjaar, Leiden,
6 jaar.
Tannie Schouten, Den Haag,
7 jaar.
Max Kroon, Gouda,
7 jaar.

Groep 8 en 9 jaar:

Hermie Teunissen, Den Haag,
9 jaar.
Romie v. d. Griendt, Poeldijk,
9 jaar.
Franka Kerkhof, Utrecht,
9 jaar.

Groep 10, 11 en 12 jaar:

Nico Wijnants, Den Haag,
12 jaar.
Tinke v. Bennebaum, Loosduinen,
11 jaar.
Edwin Evers, Amstelveen,
12 jaar.

Groep 13, 14 en 15 jaar:

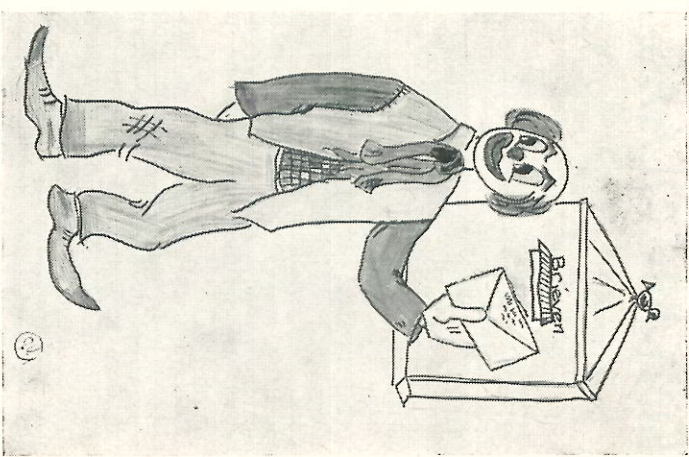
Hank Paternotte, Den Haag,
13 jaar.
Victoria Korsman, Rijswijk,
13 jaar.
Rob Righolt, Den Haag,
14 jaar.

22 of 23 SEPTEMBER

Ja kinderen, dat was me wat. Hebben we daar een rebus in onze Jeugd-krant gezet waarin een fout voorkomt. Volgens onze opgave is dit jaar op 22 september de herfst begonnen (hadden we echt gevonden in onze zakagenda) en komt me daar een meneer voor de televisie vertellen, dat op 23 september de herfst begon. Enkele kinderen hebben ons daarover geschreven: „Wat we wel in ons hoofd hadden”. Natuurlijk hebben we toen direct ons licht opgestoken bij iemand, die precies weet hoe de vork in de steel zit. Die meneer vertelde ons het volgende:

Wij rekenen een jaar op 365 dagen van 24 uur. De omlooptijd van de aarde om de zon is evenwel ongeveer 365¼ dag. Om te zorgen dat onze tijdrekening niet in de war raakt, halen we dit tijdsverschil eenmaal per 4 jaar in en stellen we dan het jaar op 366 dagen (schrinkeljaar). De baan die de aarde om de zon beschrijft is echter geen cirkel, maar een ellips die je je zou kunnen voorstellen als een enigszins platgedrukte cirkel. Alhoewel wij de dag rekenen op 24 uur is ook dit niet geheel juist. De fout in de tijdrekening die hierdoor ontstaat wordt dan weer goed gemaakt door verschuiving van het herfstpunt (begin, datum van de herfst). Dit tijdstip kan dan zijn 21 of 22 of 23 september (afhankelijk van de plaats waar de aarde zich in de ellipsaan bevindt).

Dit jaar begon de herfst inderdaad op 23 september. Onze opgave was dus fout. Wij hebben direct een brief geschreven naar de uitgever van onze zakagenda...

BRIEVENBUS

Corrie van Hal. Bedankt voor je briefje. Ja de middag van de „Speurruizen” was erg leuk, dat vonden wij ook. En als je dan nog een prijs wilt, is het helemaal voor elkaar. Heb je al een goed gebruik gemaakt van je vakantielogboek? We rekenen volgende jaar ook weer op je hoor. Je oplossing van de kamelpuzzel was niet helemaal goed, al gingen je gedachten wel in de goede richting.

Annette Roos. Wat kan jij keurig schrijven. Fijn dat je je zo goed geamuseerd hebt op de speurnieuwsmiddag. Heb je al gelezen wat mijnheer Koopman heeft geschreven over de juiste datum waarop de herfst begonnen is? We zullen volgende jaar naar je uitkijken bij de speurtocht. Ook jouw oplossing was niet goed. t. Is wel een antwoord, maar niet het goede. Jammer het! Volgende keer beter.

Bernadette Ceulen. Bedankt voor je gezellige brief op het mooie postpapier. We vinden het altijd leuk wat van je te horen. Wat fijn dat je op de fiets naar school mag. Ken je de verkeersregels wel goed? Je oplossing van de rebussen was wel goed, maar we konden niet alle inzenders van een goede oplossing, een prijs geven en daardoor val je er nu buiten.

GRAPJE

Onderwijzer:
Welke dieren hebben het minste eten nodig?

Pietje:
De molten, meneer, want die eten gaten.

JONGENS en MEISJES OPGELET!

De volgende Jeugdkrant zal verschijnen op 4 maart 1961.